

lig er der en faktisk Oplysning, som jeg vil tillade mig at give lige overfor den høitærede Indenrigsminister; det er med Hensyn til den Udtalelse, som han fremsatte, om de mange Henvendelser, der vare stete til Ministeren. Det var væsentlig to Ting, jeg tillod mig igaar at omtale, nemlig for det Første disse meget omtalte Kasationsstempler og dernæst den eventuelle Postroute, Veile-Larm. Jeg har ikke nogenfinde henvendt mig til den høitærede Minister om nogen af disse Ting, jeg lige saa lidt som andre Medlemmer, der have havt saadanne Ting for. Jeg vil derfor tillade mig den Ytring, at naar den høitærede Minister bestandig er kommen tilbage til, at her ikke var Stedet til at give et bestemt Svar paa saadanne Ytringer, saa vil jeg for mit Vedkommende værgе mig imod nogenfinde at have begjært et saadant Svar; men jeg skal ikke negte, at jeg er kommen til Folkethinget i den naive Formening, at naar Folkethingsmand troede at have Grund til at bringe saadanne specielle Ting frem for den høitærede Minister, saa maatte der ogsaa være Grund for den høitærede Minister til at høre paa dem.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: N. P. Sørensen, Bagger, Anker, P. Pedersen, Kjær, Dahlkild, B. G. Olsen, S. Sørensen (Mølboerg Amts 1ste Valgkreds), Bogelius, Evermoes, Rosob, N. Sørensen (Narhus Amts 3die Valgkreds), Bærentzen, Dam og Jacobsen. Den eneste indtegnede Taler er den ærede Ordfører.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne enstemmig forkastet med 61 Stemmer.

Ordføreren (Berg): Det er kun enkelte Bemærkninger, jeg med Thingets Samtykke nødes til at gjøre. Det ærede Medlem for Ræstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) kom let til sit Bevis for, at Ministeren havde en formel Berettigelse til at foretage det her omhandlede Skridt med Taxterne ved Telegrafvæsenet, som Flertallet benægter; men naar han ikke har denne formelle Berettigelse, nyter det ikke det ærede Medlem at støtte sig paa en kongelig Resolution, thi den har ligesaa lidt bindende Betydning, som ministerielle Skrivelse ligeoverfor Bevillingsmyndigheden, naar vedkommende Minister ikke har havt Ret til at søge en kongelig Resolution udfærdiget. Hvad Forholdet imellem Forslagene under Nr. 19 og 20 iøvrigt angaar, da har jeg gjentagende fremhævet, at saafremt Forslaget under Nr. 19 bliver vedtaget, vil Thinget faae Leilighed til at stemme over Realiteten til 3die Behandling. Hvad angaar den Forhandling, der er ført om mundtlige Forhandlinger mellem Ministeren og Rigsdags-

mænd, da maa jeg sige, at det glædede mig særdeles, at Medlemmer af dette ærede Thing ikke have givet Anledning til, at denne Forhandling er ført, men at det er den ærede Minister, der har givet Anledning til, at en Debat af denne Natur er ført igang her i Thinget under denne Forhandling derved, at den ærede Minister har kastet ind her i Thinget, hvor mange Gange dette eller hint Medlem har henvendt sig til ham udenfor Salen, og det blev anført under den Form, at det skulde være halv forbryderisk at gjøre det, idet Ministeren udtalte, at han ikke havde „sigtet“ et Medlem for i et vist omhandlede Tilfælde at have søgt ham — jeg siger, at det glædede mig, at intet af dette Things ærede Medlemmer har indladt sig paa at føre et Thema af den Natur ind i Forhandlingen, men kun indtvingen har optaget dette Spørgsmaal efterat den ærede Minister har troet det rigtigt at kaste det ind her under Forhandlingen, et Spørgsmaal, der, som det forekommer mig, efter sin Natur slet ikke hører hjemme under en Finantslovs Behandling. Jeg erindrer, at en Kollega af den ærede Minister her i Thinget har erklæret, at han ikke har kunnet tage sig af en Forespørgsel, der var rettet til ham, fordi de Medlemmer, der havde stillet den, ikke forinden havde henvendt sig til ham, og nu omvendt erklærer den ærede Indenrigsminister, at han ikke her vil svare paa dette eller hint, fordi Medlemmerne desangaaende have henvendt sig til ham; der synes ikke at være nogen god Overensstemmelse der imellem. Men ligeoverfor den mindre hyggelige Forhandling, som den ærede Minister ogsaa paa dette Punkt har givet Anledning til, drog den ærede Minister den Slutning, at Ordføreren for Finantsudvalget vilde søge at benytte sin Stilling til at kaste sig ind paa det administrative Gebet ved at stille eller tage sig af Forslag, som Administrationen ikke syntes om; det var Tanken; men jeg maa sige, at dertil giver min Udtalelse ikke Ministeren den ringeste Anledning, og jeg vilde ogsaa nødig have, at det skulde være Tilfældet. Naar den ærede Minister imidlertid finder det rigtigt, at Medlemmer, den ene efter den anden, med Formandens Tilladelse her bringe Spørgsmaal paa Bane, uden at det tagtages af den ærede Minister, hvilket jeg anfører her, det er et Træk af Karakteren af de Forhandlinger, der her ere førte, og derefter henvender sig til Finantsudvalget, er jeg forpligtet til at erklære for de ærede Medlemmer, at de Spørgsmaal, de bringe frem, skulle blive foranledigede tagne under Forhandling af Finantsudvalget. Jeg beder Dem være overbeviste om, at Finantsudvalget vil ved Behandlingen af de Spørgsmaal og ved eventuel Indstilling stille sig paa samme Maade hensynsfuldt overfor Administrationen og dens Værdighed, som det under alle andre Forhold gjør, altsaa kan den ærede Minister ikke af den Udtalelse udelede Noget som helst af, hvad den ærede Minister